

acteur Barry Atsma: **'Mijn thuissituatie is een poging een normaal leven te hebben'**

Hij is vooral bekend van tv-series als *Rozengeur & wodka lime* en *Voetbalvrouwen*.

Deze maand staat acteur Barry Atsma (35) met Toneelgroep Amsterdam op de planken in *Angels in America*. In deze marathonvoorstelling speelt hij een getrouwde man die worstelt met zijn homoseksuele gevoelens. 'Ik heb de neiging tot een soort rare aandachttrekkerij.'

Barry Atsma heftig zoenend met Fedja van Huêt in *Angels in America* (genomineerd voor de Toneel Publieksprijs). Tournee t/m 31 mei, info: www.toneelgroepamsterdam.nl

om toch nog

'Misschien wel het hoogtepunt van het theaterseizoen', schreef *NRC Handelsblad* over de voorstelling *Angels in America* van Toneelgroep Amsterdam. Barry Atsma (35) speelt daarin een getrouwde New Yorkse mormoon die worstelt met zijn seksuele gevoelens voor mannen. Het speelt in op het conservatisme en pessimisme van de jaren tachtig. Het succes van de voorstelling dicht Atsma deels toe aan het feit dat het thematisch goed is te verplaatsen naar deze tijd. 'In *Angels in America* komen mensen voor van verschillende rassen, religies en seksuele geaardheden. Ze krijgen allemaal met hetzelfde probleem te maken: de aids-epidemie. Het gaat over wat een crisis met de mens doet. Dat is niet tijdgebonden. Een grote angst van nu is de radicale islam. Ik heb zelf sterk het gevoel dat ik niet zeker weet wat ik moet denken en wie ik moet geloven. Door politici zoals Wilders worden angst en vijanden gecreëerd. Er wordt gepolariseerd. In mijn eigen kleine wereldje speelt dat helemaal niet. Daar leeft alles door elkaar heen. Ik ben al veertien jaar met mijn Antilliaanse vriendin. Er zitten mensen met allemaal verschillende achtergronden en nationaliteiten in de familie. Zelf ben ik deels opgegroeid in Griekenland, Engeland en Brazilië.'

Het gros van Nederland kent Atsma vooral van tv-series zoals *Rozengeur & wodka line* en *Voetbalvrouwen*. Ook is hij nu in de bioscoop te zien in de familiefilm *Morrison krijgt een zusje*. Hij mag het inhoudelijke graag afwisselen met oppervlakkiger werk. 'Maar dat is ook hoe ik als mens in elkaar zit. Ik hou ook van een avondje slap lullen in de kroeg. Of over voetbal ouwehoeren. Het hoeft niet alleen inhoudelijk en verantwoord te zijn. Dat prikkelt me wel, maar op

een gegeven moment denk ik: nou is het wel even klaar.' Onder de noemer inhoudelijk en verantwoord valt ook de solovoorstelling *Suiker*, die hij regisseerde voor zijn vriendin, actrice Izaira Kersten. De voorstelling gaat over haar suikerziekte. Ook speelde Barry twee jaar geleden zijn zelfgeschreven solovoorstelling *Denne*, geïnspireerd op zijn acht jaar oudere mongoloïde broer Rimmert. 'Ik heb dat helemaal zelf geïnitieerd, geschreven en gespeeld. Het persoonlijke aspect maakte het extra bijzonder, maar ook weer raar. Je vent toch ook een beetje jouw persoonlijke ding uit. Alsof ik mijn geestelijk gehandicapte broer gebruik om zelf te schitteren. De reactie van mijn familie was gelukkig heel warm en fantastisch, ze waren ook erg ontroerd.'

Barry groeide op in een gezin dat veel verhuisde vanwege het werk van zijn vader, bij Unilever. Hij heeft een twee jaar oudere zus Laura. 'Wij lijken erg veel op elkaar. Maar Rimmert heeft ons altijd gelinkt. Eigenlijk hebben we samen een kind. Dat klinkt gek, maar zo is het toch een beetje. Mijn ouders worden natuurlijk ook ouder, uiteindelijk moeten Laura en ik samen de zorg voor Rimmert op ons nemen. Dat is heel leuk, maar het kan ook pittig zijn. Normaal heb je zo'n soort relatie niet zo snel met een zus, tenzij je ouders ziek worden. Dan groeien broer en zus vaak naar elkaar toe. Door Rimmert hebben wij dat ons hele leven al. Vroeger ook, met spelen. Wie neemt Rimmert mee? Mijn zus en ik voelden ons altijd al verantwoordelijk voor hem. Wij zijn daardoor gevormd. Deels door het vele verhuizen, maar net zo goed door Rimmert. In de psychologie zal dat vast een bepaalde verzorgende persoonlijkheid opleveren. Aan de andere kant heb ik het acteren: dat is

echt mijn eigen ding. Een soort rare aandachttrekkerij. Ach, ik ben net zo goed een ijdele egoïst.'

Met zijn vriendin en hun dochter Zoë van negentien maanden, woont Barry in een nog steeds vrij kale nieuwbouwwijk aan de rand van Utrecht. Het steekt nogal burgerlijk af tegen zijn hectische professionele leven. 'Ik leid aan de ene kant een druk en onzeker bestaan. Ik weet de komende twee weken hoe mijn dagen eruitzien, maar daarna helemaal niet meer, dat heb je met acteur zijn. Het wisselt steeds en dat is spannend, maar ook best intensief. Mijn thuissituatie is een poging om toch nog een normaal leven te hebben. Eigenlijk kopieer ik nu de leukste tijd uit mijn jeugd. Van mijn 8e tot mijn 13e woonden we in een nieuwbouwhuis in Bleiswijk. Dat was voor mijn gevoel een soort kern in mijn jeugd. Daarna verhuisden we weer naar Brazilië. Tegen mijn vriendin heb ik ook altijd gezegd: 'Zó wil ik wonen!' Ik wilde een nieuwbouwhuis met een tuin en plantjes die ik, tussen de bedrijven door, kan verzorgen. 's Avonds de open haard aan, burens met wie je af en toe eet en op zondagochtend lekker samen met de kinderen zwemmen. Ik heb dat allemaal echt nodig. In die zin maak ik een soort terugtrekkende beweging. Ik stort me helemaal in het acteurswereldje, maar ga expres niet in Amsterdam wonen. Aan de ene kant stort ik me in de groep, aan de andere kant laat ik me niet helemaal kennen. Dat is mij ook wel een beetje eigen.' <<